

ROSEWOODSKA
KRONIKA

Skutočná
PRINCEZNA

CONNIE GLYNN

známa ako
Noodlerella

COO
BOO

Rosewoodska kronika

Skutočná princezná

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.sk

Connie Glynn

Rosewoodska kronika 2 - Skutočná princezná – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Skutočná,
PRINCEZNA

ROSEWOODSKÁ
KRONIKA

Skutočná,
PRINCEZNA

CONNIE GLYNN

známa ako
Noodlerella

COO
BOO

Originally published in the English language by Penguin Random House UK
under the title *The Rosewood Chronicles – Princess in Practice*
Copyright © Connie Glynn 2018
Translation © Petra Kýšková 2019

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1085-5
ISBN e-knihy 978-80-566-1137-1 (1. zverejnenie, 2019)

*Túto knihu venujem vám všetkým,
čo ste mi niekedy uvarili čaj.
Ďakujem!*

Prolog

Na tenkom matraci v zle osvetlenom podzemnom väzení maradovského paláca ležal človek. Steny cely boli holé, ale aspoň tu bolo čisto a v prípade potreby by maradovská kráľovská rodina mohla držať väzňov v žalári aj niekoľko týždňov alebo dokonca mesiacov.

Postava natiahnutá na prični bola ako bez života. Nikto nemohol ani len tušiť, aké myšlienky sa jej prehánajú hlavou.

Saskia San Martinová každý deň starostlivo plánovala útek. Ukladala si do pamäti presný pohyb stráží, fungovanie kamier, zurčanie vody aj zvuk krokov jednotlivých členov domácnosti, ktoré sa jej ozývali nad hlavou. Neprehliadla jediný detail. Napriek tomu jej dochádzal čas. Od nevydareného pokusu o únos maradovskej princeznej uplynulo už sedem týždňov. Jej bývalí spolužiaci sa zanedlho vrátia do Rosewoodu a začnú študovať v ďalšom ročníku. O úmysloch Leviatanov neprezradila nikomu ani slovko. Ústa otvárala, len keď jedla alebo opakovala svoju žiadosť: *Chcem hovoriť so svojou paňou Anastaciou Alcroftovou*. Podľa previnilých tvárí strážcov jej bolo jasné, že po Anastaciu nikto neposlal.

Teraz sa obrátila na bok a pozrela sa na nástenné hodiny. S odbitím každej ďalšej sekundy jej obavy vzrastali. Zranenia, ktoré utrzila v bitke s princeznným ochrancom Jamiem, sa hojili. Protektori, dokonale vycvičení ochrancovia, boli skvelí telesní strážcovia a Jamie patril k najlepším. Vďaka Bohu, že jej trápnu porážku

prezrádzal už len blednúci monokel a rezná rana na čeľusti, po ktorej jej zrejme zostane jazva. Ešte vždy však bola vo väzení.

Tik-tak, tik-tak.

Leviatani mohli každý deň rozbehnúť druhú fázu svojho plánu, a ona trčala v tejto cele a nemohla sa postarať o Anastaciinu bezpečnosť. Ubezpečili ju síce, že Anastaciu ochránia, a pokiaľ sa k nim Saskia pridá, umožnia, aby mohli byť konečne spolu. Potom už pred Anastaciiným panovačným otcom – mužom, ktorý bol zároveň Saskiiným zamestnávateľom – nebudú musieť skrývať svoje skutočné city.

Saskiu zamrazilo. Hlavou jej prebleskla spomienka na Anastaciu, ako vo svetle vychádzajúcom z chodby stála celá bez seba od zlosti a okolo hlavy sa jej vlnili krásne hnedé vlasy. Vzápätí sa jej pred očami mihol iný výjav – obraz Ellie v roztrhaných šatách, bosej, oháňajúcej sa golfovou palicou v snahe ochrániť princeznú pred únoscami. Lenže nechránila ju. To Ellie je princezná. Saskia si to uvedomila až po niekoľkých týždňoch strávených vo väzení. Ako mohla byť taká hlúpa? Tu mala kopu času na premýšľanie, a tak jej to konečne docvaklo. Ellie je princezná v utajení. Lottie Pumpkinová nie je dcéra maradovského kráľa, pracuje ako portman. Oficiálne ju najali, aby to len predstierala, a chránila tak identitu skutočnej princeznej, rozčertenej dievčaty s golfovou palicou, ktoré rozbilo okno na dodávke a ktoré od nej radšej dostalo pästou, len aby ochránilo Lottie.

Saskia sa pretočila na chrbát a zízala na vlhké škvrnky na strope. *Musím sa porozprávať s Anastaciou, varovať ju pred tým, čo sa blíži.*

Hlasné pípánie ju upozornilo, že sa niekto chystá vstúpiť do cely, a tak sa rýchlo posadila. Dvere odomkol vysoký zjazvený muž, ktorého impozantná postava vzbudzovala strach. Vstúpil dovnútra a v rukách niesol tácku s jedlom. Bol to sir Nikolaj Olav, kráľov protektor a človek, ktorého sa najviac obávala.

Odložil tácku s fádne vyzerajúcim pokrmom na malý stolík uprostred miestnosti. Nikolaj zvyčajne sprevádzal šťastlivca, ktorému pripadla úloha priniesť jej jedlo, ale občas prichádzal sám. To znamenalo jediné. Výsluch.

Nikolaj sa posadil na plastovú stoličku pri stolíku a zdĺhavo, vyčerpane sa nadýchol. Tak on, ako aj ona vedeli, ako to bude prebiehať. Rovnako ako inokedy.

Prešiel si prstami po strnisku na brade a dotkol sa jazvy na ľavom líci.

„Saskia San Martinová,“ oslovil ju hlbokým dunivým hlasom. Nereagovala. Namiesto toho nabrala na lyžicu sústo, ktoré vzápätí nechala spadnúť späť na tanier. Ignoroval jej správanie. „Musíte nám povedať všetko, čo viete o Leviatanoch.“

Lyžica zmeravela uprostred pohybu. Saskia sa naňho bezvýrazne pozrela. Existovala len jediná odpoveď – rovnaká, akú od nej počul každý deň od chvíle, čo ju uvrhli do tohto žalára.

„Chcem hovoriť so svojou paňou,“ odvetila pomaly, „Anastaciou Alcroftovou.“

PRVÁ
ČASŤ

Rodina

1

Lottie zacítila, ako sa jej pod nohami prehli dosky podlahy, a strhla sa. Pri pomyslení, že tam niekde v podzemí paláca je Saskia, jej pri každom kroku prešiel mráz po chrbte. Teraz sa tým však nesmela zaoberať. Potrebovala sa sústrediť a zachovať pokoj. Dokým sa večierok neskončí, musí sa správať ako dokonalá princezná. Až potom sa bude môcť vrátiť za Ellie a pobaliť si veci do Rosewoodu.

Práve sa konala pompézna oslava jej narodenín, na ktorú prijali pozvanie zástupcovia najvýznamnejších svetových tlačových kancelárií. Už dve hodiny stála na nohách, usmievala sa a potriasala si ruku s najplyvnejšími osobnosťami sveta, ktoré verili, že je skutočná maradovská princezná. Vďaka bohu, že kráľ s kráľovnou vydali prísny zákaz fotografovať, aby tak chránili jej identitu a obmedzili počet ľudí, ktorí by ju mohli na verejnosti spoznať. Z galérií paláca viseli vlajky posiate lesklými kamienkami a mramorové stĺpy boli obtočené dúhovými stuhami. Na stoloch s prestretými nariasenými obrusmi sa vršili dary a každý z nich sa snažil prekonať ten predchádzajúci.

Lottie si obliekla tradičný maradovský kroj vrátane tmavej vyšívanej šerpy, ktorú si prevesila cez tmavozelené šaty s dlhými rukávami. V kučerách sa jej leskla strieborná čelenka, ktorú pred deviatimi rokmi dostala od svojej matky. Pred deviatimi rokmi a niekoľkými dňami. Celá táto oslava bola len fraška. Lottie neoslavovala narodeniny. Mala ich už pred piatimi dňami. Dnes bolo

1. septembra a narodeniny mala Ellie. Lottie nebola pravá princezná – len zastupovala svoju priateľku. A to bolo tajomstvo, ktoré nesmel žiaden hosť odhaliť.

„Si v poriadku?“ zašepkal jej Jamie do ucha, tak aby ho nikto nepočul. Lottie počula túto otázku za uplynulé týždne veľmi často a zakaždým v nej zanechala nepríjemný pocit.

„Samozrejme,“ automaticky odvetila. Očami sledovala postavu, ktorá sa k nim blížila. „Vysoká žena naľavo.“

Jamie nenápadne mrkol tým smerom na staršiu dámu s ebenovými vlasmi a v dokonale pasujúcom hodvábnom kostýme. On sám mal na sebe jednoduchú čiernu košeľu a čierne nohavice, čo bolo v ostrom kontraste s oblečením ostatných hostí. „Olga Ulovová, redaktorka denníka *Golden Sovereign*.“ Tmavé vlasy si odhrnul z tváre. Lottie sa snažila, aby sa uvoľnil, ale počas celého večierka zostal obozretný a ustavične sa rozhliadal po sále v obave, že by sa opäť mohlo prihodiť niečo zlé.

Olga zastala rovno pred nimi a sklonila hlavu do úklonu. „Princezná Eleanor Wolfsonová.“ Veľmi pomaly vyslovovala princeznino meno a zároveň si prižmúrenými očami obzerala Lottie od hlavy po päty. „Je mi nesmiernym potešením, že po dlhých rokoch schovávaní sa s vami konečne môžem zoznámiť.“

Lottie si pomyslela, že si asi nikdy nezvykne na oslovovanie menom, ktoré jej nepatrí, ale dokázala zareagovať nenúteným úsmevom. Zaujímalo by ju, ako by sa v tejto situácii cítila Ellie.

„Ďakujem vám, Olga – môžem len dúfať, že vám to čakanie stálo za to,“ sladko odvetila a zo všetkých síl sa snažila pôsobiť čo najskromnejšie. Hoci už nenavštevovala „tréning na princeznú“, Jamie jej bol stále po boku a pomáhal jej, aby neurobila chybu.

Olga zvlnila pery do niečoho, čo sa zľahka podobalo na úsmev, ale očami Lottie prebodávala, akoby sa jej chcela dostať do hlavy. S médiami, ktoré publikovali klebety o dôvodoch, prečo sa

zdržiava v utajení, Ellie nikdy nemala dobrý vzťah. Ani jeden z tých dôvodov sa totiž nezakladal na pravde a všetky jej veľmi uškodili. Lottinou úlohou v pozícii portmana bolo ukazovať sa na verejnosti a pôsobiť čo najpríjemnejšie a najskromnejšie, a zabrániť tak šíreniu nepravd. Kráľovná rozhodla, že práve narodeninová oslava by mohla byť skvelou príležitosťou, ako zlepšiť vzťahy s médiami. *Usmievať sa a potriasat ruky*, povedala si Lottie v duchu. *To by nemuselo byť také ťažké.*

Dúfala, že to zvládne.

„Vaša výsosť...“ Slová, ktoré začula za sebou, sa skončili sykotom. Lottie sa otočila a uvidela kráľovho poradcu Simiena Smirnova, ktorý stál meravo, s rukami za chrbtom, rovno za ňou. Mierne sa jej uklonil. „Sir Yanovski by vám rád odovzdal svoj dar. Láskavo ma nasledujte za kráľom a kráľovnou.“ Simien sa pousmial a rukou naznačil, aby šla za ním.

„To znie ohromne,“ rozžiarila sa Lottie od radosti, že má dôvod vzdialiť sa od všetkých ňuchajúcich účastníkov oslavy. Ustavične sa snažila prísť na to, čo si Simien myslí o jej úlohe Ellinho portmana, ale nech to bolo čokoľvek, rozhodne bol príkladom excelentného správania.

Nasledovala ho a elegantne – aspoň v to dúfala – vykročila po medzi hostí. Cestou míňali skupinku sluhov, každý z nich držal striebornú tácku s kaviárom a hľuzovkami. *Ktovie, čo má dnes na večeru Saskia...* Rýchlo tú myšlienku vyhnala z hlavy. Už aj tak bolo pre ňu ťažké sa toto leto v maradovskom paláci uvoľniť. Čím hlbšie vnikala do svojej úlohy portmana, tým horšie sa cítila. Zo všetkého najradšej by teraz bola naspäť v Rosewoode, v škole, kde sa cítila sama sebou. Bez ohľadu na svoje túžby však najskôr musí prežiť tento večierok. V duchu si opakovala mantru, ktorú ju pred svojou smrťou naučila matka: *Budem láskavá, budem statočná, budem nezastaviteľná.*

Keď sa vynorili z davu, Jamie si nenápadne odkášľal a vytrhol ju zo zasnenia. Zdvihla hlavu a uvedomila si, že medzitým prešli na druhý koniec sály a teraz stáli pred Ellinými rodičmi, kráľom a kráľovnou.

Kráľ Alexander a jeho manželka kráľovná Matilda nemohli byť rozdielnejší, a napriek tomu tvorili dokonalý pár. Kráľ stál nepohnuté a z jeho očí, nečitateľných a tmavých ako dve studne, vyžarovala sila. Kráľovná pôsobila po jeho boku ako ľahké a jemné páperie, ani keby mohla každú chvíľu odletieť. Lottie neprestávalo prekvapovať, ako veľmi sú si podobné. Niekedy mala pocit, akoby sa dívala do zrkadla – nie div, že dostala príležitosť stať sa Elliným portmanom.

„Dnešná oslava sa veľmi vydarila, však?“ Kráľovná poctila Lottie žiarivým chápaným úsmevom a pritiahla ju medzi seba a kráľa Alexandra. Všetci, čo nepoznali pravdu, predpokladali, že Lottie zaujala svoje právoplatné miesto medzi rodičmi. Kráľ bez slova kývol hlavou – najskôr na Lottie, potom na Jamieho.

Bokom od nich sa nachádzal trblietavý purpurový zamatový záves, za ktorým sa niečo ukrývalo. Čokoľvek to bolo, muselo to byť neuveriteľne vysoké a siahať takmer po samý strop tanečnej sály. Trochu ju to znervózňovalo. Nieкто zacinkal vidličkou o pohár na šampanské. Miestnosť sa pomaly utíšila a dav sa úctivo obrátil k princeznej. Predstúpil muž s okrúhrou tvárou, farebnými vlasmi a so zvláštnymi okuliarmi. Lottie bola presvedčená, že ho odniekiaľ pozná. *Kde som ho len videla?*

„To je sir Yanovski, umelec povýšený na rytiera,“ zašepkala kráľovná Lottie do ucha, s pohľadom upretým na tajomný dar.

Lottie vedela, že dostane nejaký mimoriadny dar – niečo, čo bude nielen pozornosťou pri príležitosti narodenín, ale čo sa stane trvalou spomienkou na jej prvé predstavenie na verejnosti. Vo chvíľach, ako bola táto, si viac než inokedy uvedomovala podivnosť svojej úlohy portmana. Tieto dary boli určené pre Ellie, pre skutočnú

princeznú. Ako však poznala svoju kamarátku, ona by nad takým prehnaným darom určite nijako nejasala.

Sir Yanovski pristúpil bližšie a jemne chytil Lottie za zápästie. Hlboko sa uklonil a pobožkal jej ruku.

„Nie je princezná jednoducho nádherná?“ Vystrel sa a pompézne mávol rukou na Lottie, takže sa cítila ako prvotriedny kôň. Všetci v sále začali tleskať a súhlasne pritakávať. „Jednoducho nádherná! Dokonalá princezná!“

Lottie okamžite obľial rumenec. Hoci sa cítila trochu ako podvodníčka, veľmi si užívala, že sa k nej ostatní správajú ako k princeznej.

Kráľ zdvihol ruku a dav sa opäť utíšil.

Sir Yanovski si odkašlal. „Vaše veličenstvá, som presvedčený, že vyjadrím pocity všetkých prítomných, keď poviem, ako nesmierne ma teší, že sa konečne môžem zoznámiť s vašou krásnou dcérou.“ Lottie sa zatrepotalo srdiečko. Čo si o tej maškaráde myslí kráľ? „Je skvelou predstaviteľkou maradovskej kráľovskej rodiny a žiarivým príkladom, ako by mala vyzeráť každá princezná.“ Odmlčal sa, a keď všetci začali tleskať a prevolávať na slávu, zatváril sa samolúbo. Kráľovná sa neprestala usmievať, ale Lottie si všimla, že kráľovi mykalo kútikmi úst. „Musíte byť veľmi hrdí,“ pokračoval umelec. „Je mi ctou odovzdať princeznej k jej pätnástym narodeninám tento dar, ktorý jej bude zároveň pripomínať dnešný spoločenský debut.“

Dvaja uniformovaní muži podišli k závesu a všetci v sále zadržali dych. Lottie mala odrazu pocit, že korunka na jej hlave oťažela a ťahá ju k zemi. Asistenti strhli zamatovú látku a na vyleštenú podlahu sa zniesol vodopád purpurového ligotu. Lottie zdvihla hlavu, pozrela sa dohora a uvidela... seba!

Impozantná socha akoby zaplnila celú sálu. Bola to jej verná podoba z bronzu a bol to ten najabsurdnejší dar, aký kedy v živote dostala. Sir Yanovski stvárnil Lottie v šatách, v ktorých sa ukázala

na maradovskom Letnom plese a v ktorých vyzerala ako rodená princezná. Socha bola nádherná, taká nádherná, že Lottie chvíľu trvalo, kým si uvedomila, aké je to celé hlúpe.

„Panebože,“ vydýchla a nasilu sa usmiala.

Kráľovná Matilda sa tvárila smutne. Kráľ bol ticho a jeho výraz sa nedal rozlúštiť.

„Neuveriteľná podoba!“ zatlieskal Simien a prehnane nahlas sa zasmial. „Pozrite sa! Kráľovská rodina je z toho v úplnom šoku.“

Kráľ na neho uprel nevraživý pohľad a Simienovi okamžite zamrzol úsmev na perách.

„Je to skutočne pozoruhodné. Muselo to dať... naozaj veľa práce.“ Kráľovnej sa konečne vrátila reč. Vidieť dievča, ktoré nebolo ich dcérou, navždy odliete z bronzu, muselo byť pre oboch veľmi náročné.

„Vlastne áno! Toto bolo vskutku moje najnáročnejšie dielo, ale pre našu princeznú nelutujem ani jedinú sekundu, ktorú som nad ním strávil.“ Venoval Lottie zbožňujúci pohľad, urobil rukou široké gesto a hlboko sa uklonil.

Lottie mala pocit, že počuje, ako sa Ellie niekde v útrobach paláca hlasno rehoce. To bol teda hlúpy vtíp! Nenápadne pozrela na Jamieho. Hrýzol si peru a triasli sa mu plecيا. Mal čo robiť, aby nevyprskol do smiechu.

Zdvihla hlavu k svojmu bronzovému ja a zahľadela sa mu do očí. Zatočila sa jej hlava. Rýchlo zažmurkala a otriasla sa. *No tak. Povedz niečo.*

„Ďakujem vám.“ Otvorila ústa a hneď ich zavrela, pretože nedokázala nájsť správne slová. Čo by povedala princezná? Nakoniec sa usmiala, rozhliadla sa po ľuďoch v sále, po všetkých tých, ktorí verili, že je dcéra kráľa a kráľovnej. „Vyzerá celkom ako... ja!“

2

„Smola, budeme musieť do konca života predstierať, že Lottie je pravá princezná!“ Ellie sa prehýbala od smiechu. Presne podľa očakávania, historika o bronzovej soche jej prišla nekonečne zábavná. „Nemôžeme predsa sira Yanovského priviesť do rozpakov.“

„To nie je smiešne, Eleanor!“ napomenul ju kráľ Alexander a rázne položil pohár s vínom na stôl.

Ellie podráždene zagúľala očami. Lottie sa v priebehu letných prázdnin čoraz nástojčivejšie utvrdzovala v tom, že život v maradovskom kráľovstve nie je nič pre jej kamarátku. Aj Ellie sa rovnako ako ona evidentne túžila vrátiť do Rosewoodu.

Sedeli v modrej jedálni pri súkromnej narodeninovej večeri a preberali detaily oslavy, ktorá sa konala popoludní. Bola to jedna z Lottiných obľúbených miestností v paláci, pretože jej zlatom zdobené steny hádzali vo svetle medené odlesky. Hoci ona mala narodeniny už pred niekoľkými dňami, dohodli sa s Ellie, že ich oslávia spoločne. Jedáľenský stôl sa prehýbal pod množstvom Elliných obľúbených jedál a nechýbali ani ich vegetariánske verzie pre Lottie. Na stole pri stene spočívala hromada darov, ktoré Lottie dostala ako princezná, všetky profesionálne zabalené a ozdobené kopou stužiek a mašličiek. Jamie a sir Nikolaj Olav každý darček dôkladne skontrolovali. Po Letnom plese, počas ktorého Saskia uniesla Lottie, si už nedovolili podceňiť žiadne bezpečnostné opatrenie.

Lottie sa pozrela na vysokú hromadu darčiekov a zmocnila sa jej obava, že jej darček pre Ellie, vlastnoručne namaľovaný portrét kamarátky, jej môže medzi tým nekonečným baliacim papierom a stuhami pripadať malý a hlúpy. Bola rada, že jej ho nechala v izbe a neprinesla ho sem. Nenápadne pozrela na Jamieho, ktorý sedel vedľa nej, a v jeho očiach uvidela očakávanie, ktorého intenzita ju donútila uhnúť pohľadom. Mala darček aj pre neho – knihu o Pakistane, rodnej krajine jeho matky. Chcela mu ju dať na narodeniny, ktoré mal 26. júla, ale keď sa dozvedela, že ich neoslavuje, pretože v rovnaký deň zomrela jeho mama, rozhodla sa, že mu ho nechá na neskôr. Takto to bude vyzerieť, že všetci traja majú narodeniny súčasne.

„Hádám sa zhodneme aspoň na tom, že je to nádherná socha,“ poznamenala kráľovná Matilda a pozrela sa na svojho muža. „A úžasným spôsobom vzdáva hold Eleanorinmu portmanovi.“

Kráľ sa otočil k svojej žene a chvíľu uvažoval o jej slovách. „Aj tak sa to dá povedať.“

Lottie s nimi strávila takmer dva mesiace a konečne sa naučila rozlišovať aj najjemnejšie odchýlky vo výraze kráľovej tváre. Práve teraz mal len nepatrne skrčené obočie a zvlnený ľavý kútik úst. Bol buď unavený, alebo otrávený, prípadne oboje.

„Úprimne povedané,“ začala Ellie, zatiaľ čo si na tanier naberala trochu paštéty, „je to najlepší darček na narodeniny, aký som si mohla želať. Veľká socha Lottie – budem ju navždy uctievať.“ Ellie sa zacerila na Lottie, ktorá si nemohla pomôcť a začervenala sa.

Lottie si jemne masírovala spánky. Ku koncu narodeninovej oslavy si musela zložiť korunku. Jej váha mala za následok príšernú bolesť hlavy, a hoci sa zo všetkých síl usilovala užiť si ich súkromnú narodeninovú večeru, bolesť za očami neustupovala. Skôr než Ellie s Jamiem stihli zaregistrovať jej rozpoloženie, obrovské dvere do jedálne sa prudko rozleteli.